

den virksomhed, der skal overleve eller starte, og det er og bliver markedskræfterne meget bedre til.

Derfor skal vi have kigget skattebelastningen på arbejdspladserne efter i sømmene. Her skal jeg specielt lige nævne generationsskiftet, hvor man i dag har en generationsskiftebeskatning, der f.eks. gør, at en virksomhed, der skal overdrages til en søn – eller en datter i ligestillingens navn – skal udtrække mere end halvdelen af værdien af virksomheden, og det vil sige af den investering, der står i arbejdspladserne. Det er helt håbløst.

Forskningen skal også styrkes. Det er vi helt enige med regeringen i, og vi vil gerne gøre det mere virksomhedsrettet; og et af punkterne kunne f.eks. være en fradragsordning for virksomhedernes forskningsudgifter.

Konjunkturudligning, momsafløftningsret for hotel og restaurant osv. er andre områder, vi skal have fat på.

Og så skal vi igen have fat på udliciteringer og privatiseringer. Vi har mærket og specielt sidst med trafikministerens udtalelser på vejområdet, at der simpelt hen er en ideologisk kamp imod denne naturlige lov til, at det offentlige kan afprøve priserne på sine ydelser.

Vi kan slå to fluer med ét smæk ved at fortsætte en fornuftig udlicitering. Det er jo ikke meningen, at vi skal udlicitere og privatisere bare for at gøre det. For os er det ikke ideologi; for os er det fornuft. Det, der skal ske, er jo, at man sørger for at udbyde de sideaktiviteter eller de aktiviteter, hvor det er mest hensigtsmæssigt at have en underleverandør. Man udbyder også nogle vækstområder, hvor der er mulighed for eksport, og det betyder – ud over at vores offentlige sektor bliver mere effektiv – også, at vores virksomheder får tilført en viden og en ekspertise, der kan danne baggrund for videre udvikling og dermed flere job og senere eksport.

Alt i alt en målsætning, som vi har noteret os, at regeringen er enig i, og derfor kan vi simpelt hen ikke forstå, hvorfor regeringen så med bl.a. trafikministerens udtalelser sætter en stopper for denne fornuftige tankegang.

I det offentlige må man jo sande det samme som i et privat firma: Hvis man holder sig til sit hovedprodukt og køber ekspertisen og underleverancen på sine biprodukter, så fungerer alle mest optimalt.

På sygehusområdet har vi alle en vilje til at få det til at fungere, for det væsentlige for alle vores borgere er jo, at sygehusene fungerer, at der

er kvalitet i den ydelse, der bliver tilbudt, at der ikke er venteliste på livsvigtige operationer osv.

Her vil vi meget gerne tage imod den hånd, som Socialdemokratiets ordfører strakte frem i sin ordførertale. Jeg fattede faktisk fru Pia Gjellerups udmelding således, at fru Pia Gjellerup i modsætning til hr. Torben Lund i åbningsdebatten nu er af den opfattelse, at overenskomsterne skal og må ændres, hvis sygehusvæsenet skal effektiviseres. Det vil jeg gerne kvittere positivt for. Det tegner godt for de forhandlinger, vi skal have på det område, og det er helt klart, at set fra konservativ side er det en betingelse for at yde de flere penge, der formentlig skal ind i sygehusvæsenet, at man også laver nogle strukturerændringer.

For alle borgere er det også afgørende, at vores politi og vores retsvæsen har de rigtige og de bedste forhold. Derfor har vi også noteret med tilfredshed, at regeringen har vilje til at indgå et flerårigt forlig om politiet og andre sager.

Men vi vil godt gøre opmærksom på, at heller ikke her er det nok med en pose penge. Der må også følge de nødvendige lovændringer med, således at en øget indsats for politiet også kan følges effektivt op i et retssystem, så der er sammenhæng mellem befolkningens ønsker og den faktiske lovgivning.

Jeg vil også benytte lejligheden – jeg ser, at også forsvarsministeren er til stede – til at nævne forsvarsbudgettet. I finansloven har regeringen indregnet en besparelse, som forsvarsministeren i pressen har kaldt et teknisk tal. I sig selv er det uforståeligt og ikke noget godt tegn som indgang til de kommende drøftelser om et nyt forsvarsforlig, men vi vælger at se positivt på det, som forsvarsministeren kalder et teknisk tal. Men vi konstaterer, at den besparelse, der er indbygget, rummer mere end teknisk justering. Den rummer et signal om nogle fundamentale ændringer i forsvarrets finansiering og en kraftig besparelse, uden at dette er drøftet endsige påbegyndt drøftet i forsvarsforligskredsen.

Forsvarsministeren kalder det som sagt et teknisk tal. Vor opfattelse af et korrekt teknisk tal som udgangspunkt for forhandlingerne, og som kunne indeholdes i finansloven, indtil forliget er færdigt, ville efter vores mening mere retteligt være et tal, som fastsætter et uændret budget for 1995 i forhold til 1994. Så har vi nemlig den tekniske indgang til forhandlingerne, at der er lige og åben adgang for alle parter til gennem forsvarsforhandlingerne at markere, hvor man ønsker ændringer.